

„Som z Neba“: fatimský príbeh

Fatimská svätyňa a príbeh o zjaveniach pomohli mnohým ľuďom. Toto je príbeh o zjaveniach a o tom, ako svätý Ján Pavol II., svätý Josemaría a blahoslavený Álvaro hľadali útočisko u Panny Márie tým, že sa vybrali do Capelinhy.

13.05.2024

Fatimská svätyňa a príbeh o zjaveniach pomohli mnohým ľuďom. Toto je príbeh o zjaveniach a o tom, ako svätý Ján Pavol II, svätý

Josemaría a blahoslavený Álvaro hľadali útočisko u Panny Márie tým, že sa vybrali do Capelinhy.

Lucia - najstaršia z fatimských detí - mala len desať rokov, keď sa Panna Mária 13. mája 1917 prvýkrát zjavila malým pastierikom; jej bratranci Jacinta a Francisco mali sedem a osem rokov. Tomuto zjaveniu predchádzalo iné: zjavenie anjela, ktorý sa im trikrát zjavil v roku 1916 na mieste zvanom Loca do Cabeço a nazýval sa najprv Anjel pokoja a neskôr Anjel Portugalska.

Svätý Josemaría vo Fatime

Nové video s remasterizovanými zábermi, v ktorom svätý Josemaría hovorí o svojich návštevách Fatimy, o stretnutí so sestrou Luciou a o svojej úcte k svätému ružencu. Pozrite si video (s anglickými titulkami):

Prítomnosť anjela zanechala v deťoch veľmi hlboký dojem. Prvýkrát si anjel kľakol a zohol sa, aby sa čelom dotkol zeme, a trikrát zopakoval: „Môj Bože, verím, obdivujem, dúfam a milujem ťa! Prosím ťa o odpustenie pre tých, ktorí neveria, pre tých, ktorí sa ti neklaňajú, pre tých, ktorí nedúfajú a nemilujú ťa“.

Sestra Lucia hovorí: „Nikomu nenapadlo hovoriť o tomto zjavení, ani ho odporúčať iným ako tajomstvo; mlčanie sa vnucovalo samo. Bola to taká dôverná milosť, že nebolo ľahké povedať o nej čo i len slovo. Odvtedy deti, kedykoľvek mohli bez toho, aby ich niekto videl, opakovali modlitbu presne tak, ako to videli robiť anjela“.

Rok 1917 bol výnimočný. Európa bola vo vojne. V nedeľu 13. mája, na odľahlom mieste v Serra do Aire v

strednom Portugalsku, odchádzali tri deti so svojimi stádami po svätej Omši. Smerovali k pastvinám Cova da Iria. Tlačili stádo smerom k vrcholu pozemku, na vrchole kopca. Tam sa bez toho, aby stratili ovce z dohľadu, začali hrať na murárov, čo bola jedna z ich obľúbených zábav. Tentoraz to bolo postaviť ochranný plot okolo krásneho kríka bieleho vresu, z ktorého si ich rodičia mohli vyrobiť metly. Bolo poludnie. Zrazu pred sebou, na dubovom poraste, v strede veľkej aureoly svetla, ktorá ich obklopovala, uvideli krásnu Dámu, jasnejšiu ako slnko.

- „Odkiaľ ste, Pani?“

- „Som z Neba“.

Tak sa začal prvý rozhovor medzi Pannou Máriou a Luciou.

Od mája do októbra sa uskutočnilo šesť zjavení Panny Márie. Žiadala ich, aby sa každý deň modlili ruženec a

robili pokánie. Táto posledná požiadavka urobila na deti taký dojem, že hľadali spôsoby, ako konať pokánie, a využili každú malú obeť, ktorá sa im naskytla.

V treťom zjavení 13. júla Panna Mária požiadala o zasvätenie Ruska jej Nepoškvrnenému Srdcu - tieto roľnícke deti nepoznali význam slova Rusko - a o sv. prijímanie ako prejav pokánia počas prvej soboty v mesiaci. „Ak sa tak nestane, Rusko rozšíri svoje omyly po celom svete (...), niektoré národy budú vyhladené. Portugalsko si vždy zachová vieru“. Práve počas tohto zjavenia Panna Mária povedala: „Keď sa budete modliť ruženec, na konci každého desiatku povedzte: Ó Ježišu, odpusť nám naše hriechy, zachráň nás od pekelného ohňa; prived' do Neba všetky duše, najmä tie, ktoré najviac potrebujú tvoje milosrdenstvo“.

Pri poslednom zjavení 13. októbra im Panna Mária povedala:

- „Ja som Panna Mária Ružencová. Prajem si, aby na tomto mieste bola postavená kaplnka na moju počesť.

Po šiesty raz im odporučila, aby sa naďalej každý deň modlili ruženec.

Prvú postavenú kaplnku krátko nato zničili anarchisti, ktorí spálili aj dub, na ktorom sa Panna Mária zjavila. Kaplnka, v ktorej sa teraz nachádza obraz Panny Márie, stojí na mieste duba.

Ako im Panna Mária oznámila, zázrak slnka sa odohral pri zjavení 13. októbra, ktorého svedkami bolo približne sedemdesiatisíc ľudí. Títo pútnici prišli do Cova da Iria. Zázrak bol podrobne publikovaný v tlači.

Pršalo ako z krhly. Zrazu prestalo pršať a mraky, čierne od samého rána, sa rozplynuli. Slnko sa objavilo

v zenite ako strieborný kotúč, na ktorý sa mohli oči pozeráť bez oslepenia. Okolo matného disku sa rozprestierala žiarivá koruna. Zrazu sa začala chvieť, otriasala sa náhlymi pohybmi a napokon sa roztočila ako ohnivé koleso a na všetky strany vrhala svetelné lúče, ktorých farba sa mnohokrát menila.

V tom istom mesiaci vypukla v Rusku bolševická revolúcia.

Po stáročia známa zbožnosť a univerzálne posolstvo

Úcta k Panne Márii má v týchto krajinách bohatú históriu. Od konca 10. storočia sa regióny medzi riekami Douro a Vouga nazývali Terra de Santa Maria, čo sa neskôr rozšírilo na celé Portugalsko. Od dávnych čias sa uctievanie Panny Márie znásobilo.

Dňa 13. augusta 1385 kapitán don Nuno Álvares Pereira, neskorší svätý Nuno de Santa Maria, slávnostne

vzýval ochranu Panny Márie v oblasti Fatimy, ktorá bola od tej chvíle pod osobitnou starostlivosťou Panny Márie. Od 13. mája 1917 je toto miesto neoddeliteľne spojené s Pannou Máriou Ružencovou ako miesto modlitby a pokánia.

Fatimské posolstvo obsahuje aspekt všeobecnej kresťanskej požiadavky: je potrebné odčiniť pred Pánom všetky spáchané hriechy, konať pokánie, modliť sa ruženec, šíriť úctu k Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie a veľa sa modliť za pápeža. Zahrnul aj niektoré konkrétne zjavenia Panny Márie:

- „Vojna sa čoskoro skončí, ale ak neprestanú urážať Boha, za pontifikátu Pia XI. sa začne ďalšia, ešte horšia“.

- "Prvé soboty prídem prosiť o zasvätenie Ruska môjmu Nepoškvrnenému Srdcu a o sv. prijímanie ako prejav pokánia".

- "Dobří budú umučení a Svätý Otec bude musieť veľa trpieť; niekoľko národov bude vyhladených“.

Tri deti mali videnie pekla: „Panna Mária nám ukázala veľké ohnivé more, ktoré sa zdalo byť pod zemou. V tomto ohni boli ponorení démoni a duše, akoby to boli priehľadné čierne alebo bronzové uhlíky v ľudskej podobe, ktoré plávali v ohni, nesené plameňmi, ktoré z nich vychádzali, spolu s mrakmi dymu padajúcimi na všetky strany, podobne ako padajú iskry vo veľkých požiaroch, bez rovnováhy a váhy, uprostred výkrikov bolesti a stonov zúfalstva, ktoré naháňali hrôzu a nútili človeka chvieť sa od strachu. Démoni sa vyznačovali strašnými a odpornými podobami strašných a neznámych zvierat, ale priehľadných a čiernych“.

So zjaveniami Panny Márie viditeľne rástla ľudová úcta k Panne Márii. Počas mája sa cesty Portugalska

zbiehajú do Fatimy; od mája do októbra dosahuje prílev do Cova da Iria 12. a 13. dňa každého mesiaca obrovské rozmery; cesty sú plné pútnikov nielen z Portugalska, ale z celého sveta.

Hyacinta a František, ako im Panna Mária povedala, odišli do Neba krátko po zjaveniach. Lucia sa na výslovné želanie Panny Márie naučila čítať a písať a v roku 1926 vstúpila do Kongregácie Dorotiek v meste Porto. Neskôr vstúpila do karmelitánskej kongregácie v Coimbre.

Ako Panna Mária predpovedala, začala sa druhá svetová vojna, ktorá bola ešte krutejšia ako tá prvá. Portugalsko, určite z milosti Panny Márie, zostalo na okraji vojny. Pápež Pius XII. zasvätil 31. októbra 1942 svet Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie.

Svätý Josemaría vo Fatime

V roku 1945, v tom istom roku, keď sa skončila vojna, sa svätý Josemaría Escrivá v Tuy prvýkrát stretol so sestrou Luciou:

- "Sestra Lucia," zdravil ju týmito slovami, "ak vy, ktorá ste dostali toľko milostí od Boha, a ja, ktorý tiež dostávam toľko milostí od Boha, nebudeme verní, možno sa nedostaneme do Neba!".

- „Aj ja som o tom často premýšľala,“ odpovedala pokorne sestra Lucia.

V roku 1945 sa zakladateľ Opus Dei vrátil do Portugalska ešte dvakrát: v júni a v septembri. Presne rok po jeho prvej ceste, 5. februára 1946, prišli prví veriaci Opus Dei do Coimby, kde bol umiestnený prvý svätostánok Diela v tejto krajine. Svätý Josemaría sa do Portugalska vrátil v októbri 1948; v Coimbre sa zdržal niekoľko dní a 15. októbra sa vybral do Fatimy, aby sa modlil v Capelinhe. Vrátil sa v marci 1949... V

priebehu rokov sa tam svätý
Josemaría vybral 13-krát.

Napríklad v roku 1951, uprostred
protivenstiev pre apoštoláty Opus
Dei, svätý Josemaría navštívil
niekoľko mariánskych svätýň. V
januári odišiel do Fatimy a opäť sa
vrátil v októbri, po prvom
generálnom kongrese Diela; 19. toho
mesiaca obnovil v Capelinhe
zasvätenie Najsladšiemu Srdcu
Panny Márie, ktoré urobil v Lorete
15. augusta toho istého roku. Odtiaľ
poslal svojim synom a dcéram, ktorí
už boli v rôznych krajinách sveta,
pohľadnicu so strelnou modlitbou:
Cor Mariæ dulcissimum, iter para
tutum (Najsladšie Srdce Panny
Márie, priprav bezpečnú cestu),
ktorú opakoval celé mesiace. Ako
vždy, keď išiel do Portugalska,
navštívil sestru Luciu v
karmelitánskom kláštore v Coimbre.

Dňa 9. mája 1967, v predvečer púte pápeža Pavla VI. do fatimskej svätyne pri príležitosti 50. výročia zjavení, sa išiel pomodliť pred Pannu Máriu. Obdivoval tam kajúcne prejavy toľkých skupín, ktoré v daždi kráčali po ceste smerom na Cova da Iria. Po návrate to komentoval:

- „Táto krajina sa obnovuje vo viere v Ježiša Krista a jeho požehnanú Matku. Bol som dojatý zo zástupov, ktoré som videl na cestách: muži, ženy a deti, ktorí išli po cestách do Fatimy na pokánie. Ruka mi sklzla, aby som ich požehnal, a povedal som im: Boh vás žehnaj, za lásku, ktorú máte k jeho Matke“.

Na jeseň 1968 a na jar 1969 navštívil svätý Josemaría rôzne mariánske svätyne v Taliansku, Španielsku, Francúzsku a Švajčiarsku. A 14. apríla 1970 prišiel opäť do Fatimy. Pri tejto príležitosti sa neskôr vyjadril:

- „Často navštevujem Fatimu a iné mariánske svätyne v Európe a Amerike, pretože mám radosť z lásky k Panne Márii a k tejto krajine Panny Márie, ktorou je Portugalsko.

Najlepší kompliment, aký som kedy dostal, bol od môjho portugalského syna, ktorý ma videl modliť sa ruženec vo Fatime. Napísal mi: „Otče, urobilo mi veľkú radosť, keď som vás videl modliť sa ruženec, pretože bozkávate medaily ako stareny“.

Videl si to? Bol som šťastný, lebo mi povedali, že vyzerám ako stará žena, jedna z tých úžasných babičiek, plných zbožnosti, nadprirodzeného zmyslu, ktoré vedia, že tento život nemá príliš veľký význam, a milujú ten druhý“.

V novembri 1972, počas svojho pobytu v Portugalsku pri príležitosti katechézy na Pyrenejskom polostrove, dostal na jednom stretnutí otázku:

- "Otče, môžem vám položiť drzú otázku: Aká je tá strelná modlitba, ktorú teraz Otec najčastejšie opakuje?"

- „Ostatní to nevedia, lebo nie sú takí drzí. Pozri, dcéra moja, opakujem Panne Márii mnohokrát za deň, v rôznych tónoch, niektoré z nich sú prosbou o pomoc, iné vďakyvzdaním, ale vždy Láskou: „Matka, moja Matka! Hovorím to Panne Márii Fatimskej“.

Keď sa 2. novembra 1972 vo Fatime v hlbokom sústredení modlil ruženec, sprevádzalo ho niekoľko stoviek ľudí, ktorí sa k nemu pridali v modlitbe. Bolo to naposledy, čo bol na mieste zjavení.

Úcta blahoslaveného Álvara k Panne Márii Fatimskej

13. mája 1979 počas stretnutia v Ríme blahoslavený Álvaro hovoril:

- „Náš zakladateľ prechádzal Portugalskom pri mnohých príležitostiach a vždy, aj keď sa musel odkloniť od smeru, ktorým išiel, sa snažil prejsť cez Fatimu. Keď bol mladší a často cestoval v noci - a potom to prestal robiť -, niekedy sme do Fatimy prišli okolo polnoci a tam, pri Capelinhe, sme si klakli a pomodlili sa *Preces*“.

A v roku 1985, keď bol vo svätyni, sa vyjadril: „Keď som bol vo svätyni, tak som sa tam modlil: Fatima je pokladom pre celú Cirkev. Nie je to luxus, pretože všetko sa deje s veľkou dôstojnosťou a bez okázalosti. Ale je to poklad: tu sú srdcia a duše ako špongie, tu je cítiť Cirkev, tu je cítiť prítomnosť Panny Márie. Je to niečo, čo sa nedá vysvetliť, ale tu je vidieť, že modlitba Panny Márie je veľmi účinná“.

Pád múru

Pápež Ján Pavol II. utrpel 13. mája 1981 na Námestí svätého Petra vážny atentát. V ten istý deň, o rok neskôr, odcestoval do Portugalska, aby sa poďakoval Panne Márii za jej ochranu a obnovil zasvätenie sveta Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie.

- Tento svet ľudí a národov mám pred očami aj dnes, vo chvíli, keď chcem obnoviť odovzdanie a zasvätenie, ktoré urobil môj predchodca na Petrovom stolci: svet druhého tisícročia, ktorý je takmer na konci, súčasný svet, náš dnešný svet“.

V nedeľu 25. marca 1984, krátko pred ukončením Jubilejného roka vykúpenia, sa svätý Ján Pavol II. rozhodol ešte raz obnoviť zasvätenie sveta Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie.

Súčasne so zasvätením sveta Panne Márii sa na Svätopeterskom námestí konalo Jubileum rodín, pri ktorom

pápež celebroval svätú Omšu, ktorej predsedal obraz Panny Márie Fatimskej, umiestnený naľavo od oltára. Svätý Otec obetoval fatimskej svätyni guľku, ktorú mu vybrali z tela počas operácie, ktorú podstúpil po útoku. Bola umiestnená v korune, ktorú Panna Mária nosí vo výnimočné dni, medzi perlami a drahými kameňmi.

V priebehu 20. storočia sa katolíci v Európe obracali najmä na Pannu Máriu Fatimskú, aby sa k nej modlili za mier a zmierenie na kontinente.

V októbri 1945, niekoľko mesiacov po skončení druhej svetovej vojny, jeden berlínsky farár zariadil, aby pútnický obraz Panny Márie Fatimskej putoval do niektorých hlavných miest východnej Európy. Obraz začal svoju cestu 13. mája 1947, ale musel sa vrátiť kvôli hliadkam, ktoré mu zakázali priblížiť sa ku komunistickej zóne.

V roku 1978 sa o cestu pokúsili znova. Obraz prešiel Maďarskom, preletel nad Československom a bol v Poľsku vo svätyni Panny Márie Čenstochovskej. Dňa 8. mája, v predvečer tridsiateho tretieho výročia zmluvy, ktorá rozhodla o izolácii východnej časti Berlína, dorazil k železnej opone. V tom istom roku bol na Petrov stolec v Ríme povolaný pápež z východnej Európy.

Roky plynuli a 9. novembra 1989 padol múr, ktorý od augusta 1961 spôsobil toľko utrpenia. Vo svojom liste z januára 1990 blahoslavený Álvaro hovoril o týchto udalostiach:

- „Všetko má svoju hodinu. Vidíte, čo sa deje v krajinách východnej Európy. Zdá sa, že režimy, ktoré sa snažili pevne zavrieť svoje dvere pred Bohom, sa dnes otvárajú slobode, a teda aj evanjelizačnej činnosti. Sú to udalosti, v ktorých sa navzájom dotýka Božia Prozreteľnosť

a materinská láska našej Matky Panny".

O štyri roky neskôr, 13. júna 1994, počas podujatia v rámci prípravy na Veľké jubileum roku 2000 pred kolégiom kardinálov svätý Ján Pavol II. povedal:

„Osobne mi bolo dané pochopiť posolstvo Panny Márie z Fatimy osobitným spôsobom: prvýkrát 13. mája 1981, v čase pokusu o atentát na pápeža; potom koncom 80. rokov pri príležitosti porážky komunizmu v krajinách sovietskeho bloku. Myslím si, že táto skúsenosť je pre každého celkom transparentná. Sme presvedčení, že Panna Mária, ktorá kráča pred putujúcim Božím ľudom v celých dejinách, nám pomôže prekonať ťažkosti, ktoré po roku 1989 nijako neprestali byť prítomné v národoch Európy a iných kontinentov“.

Dňa 13. augusta toho istého roku bol pred Kaplnkou slávnostne odhalený Pamätník mieru, ktorý tvoril kus Berlínskeho múru. Predtým pápežovi ponúkli ruženec vyrobený z kúskov cementu z múru. Ruženec zostal vo svätyni, aby zvečnil spomienku na tieto historické zmeny vo východnej Európe.

Následne sa Fatima opäť stala dejiskom významných udalostí: 13. mája 2000 tu svätý Ján Pavol II. blahorečil Františka a Hyacintu a obnovil svoju vďačnosť Panne Márii za ochranu, ktorú mu poskytla počas jeho pontifikátu. Na záver tej istej slávnosti bolo zverejnené tretie tajomstvo, ktoré Panna Mária zjavila malým pastierikom počas zjavenia 13. júla 1917. Na žiadosť biskupa z Leirie o ňom 3. januára 1944 v Tuy písomne informovala sestra Lucia:

- „Po ľavom boku Panny Márie sme trochu vyššie videli anjela s horiacim

mečom v ľavej ruke; blýskajúc vydával plamene, ktoré akoby chceli zapáliť svet; ale zhasli pri kontakte s nádherou, ktorú Panna Mária vyžarovala pravou rukou namierenou k nemu; anjel ukazujúc pravou rukou na zem povedal silným hlasom: Pokánie, pokánie, pokánie! A my sme v nesmiernom svetle, ktorý je Boh, videli nasledovné: „niečo podobné, ako sa ľudia vidia v zrkadle, keď pred ním prechádzajú“ biskup oblečený v bielom „mali sme tušenie, že je to Svätý Otec“. Aj iní biskupi, kňazi, rehoľníci a rehoľníčky vystupovali na strmý vrch, na ktorého vrchole bol veľký kríž z hrubého dreva, akoby z korkového duba s kôrou; Svätý Otec, skôr než k nemu prišiel, prešiel cez veľké mesto, ktoré bolo napoly v troskách a napoly sa chvelo, v smútku a zármutku sa modlil za duše mŕtvych, ktorých cestou stretol; keď dosiahol vrchol hory, vyčerpaný na kolenách pri úpäť veľkého kríža, zabila ho

skupina vojakov, ktorí naňho vypálili niekoľko výstrelov a šípov; a rovnakým spôsobom jeden po druhom zomierali biskupi, kňazi, rehoľníci a rehoľníčky a rôzni laici, muži a ženy rôznych tried a postavení. Pod dvoma ramenami kríža boli dvaja anjeli, každý z nich s krištáľovou nádobou v ruke, do ktorej zbierali krv mučeníkov a kropili ňou duše, ktoré prichádzali k Bohu".

V teologickom komentári, ktorý sprevádzal vydanie tohto textu, kardinál Ratzinger interpretoval postavu biskupa v bielom vystupujúceho na kríž ako symbolické znázornenie pápežov, ktorí viedli Cirkev v dvadsiatom storočí, veku mučeníkov. A s odkazom na svätého Jána Pavla II. sa pýtal: „Či Svätý Otec, keď si po útoku z 13. mája 1981 dal odnieť text tretej časti ‚tajomstva‘, nemohol v ňom rozpoznať svoj vlastný osud? Bol

veľmi blízko prahu smrti a sám vysvetlil, ako sa zachránil, týmito slovami: „...bola to materinská ruka, ktorá viedla trajektóriu guľky a umierajúci pápež stál na prahu smrti“ (13. mája 1994). To, že „materinská ruka,, odvrátila smrtiacu guľku, len znovu ukazuje, že neexistuje nemenný osud, že viera a modlitba sú mocné, že môžu ovplyvniť dejiny a nakoniec, že modlitba je silnejšia ako guľky, viera mocnejšia ako rozdelenie“.

Sestra Lucia zomrela 13. februára 2005 v karmelu v Coimbre po dlhom živote zasvätenom šíreniu fatimského posolstva. Jej telesné pozostatky teraz odpočívajú spolu s pozostatkami Františka a Hyacinty v bazilike svätej. O niekoľko týždňov neskôr, 2. apríla toho istého roku, si Pán povolal k sebe svätého Jána Pavla II.

Fatima, oltár sveta

Fatima, oltár sveta, je v Portugalsku bežný výraz. Vo Fatime sa zbiehajú všetky cesty sveta. Tam, podobne ako svätý Josemaría - prvý pútnik do tejto svätyne, ktorý vystúpil na oltáre -, sa aj mysle a srdcia mnohých dnešných kresťanov vydávajú modliť sa k Panne Márii. Biskup Javier Echevarría nás počas jedného zo svojich pobytov vo Fatime povzbudil, aby sme sa vo všetkých životných situáciách zverili pod Máriinu materinskú ochranu:

„Aký pokoj cíti človek v duši pri pomyslení, že nás poznáš, že nám rozumieš, že nám pomáhaš a že naše potreby predložíš Bohu oveľa lepšie, ako to dokáže každý z nás! Utiekame sa k tebe, ktorá si všemohúcou Prosebníčkou“.

E. Gil

Článok bol pôvodne uverejnený v roku 2017.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/fatimska-
panna-maria/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/fatimska-panna-maria/) (07.08.2025)